

לא לריב!

מחזה מאת גור קורן

דרמטורגיה - ארז דריגס וגלעד קמחי

דמויות:

סלע - האח הגדול

איילת - האחיות האמצעית

גור - האח הקטן

יפית אטיאס - נערת ליווי

רווית/רונית - תאומות. פקידות קבלה במשרד עורך דין

יריב ביטון - עורך דין

לסלע איילת ויותם

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני או אחר - כל חומר שהוא מחומר זה. שימוש מסחרי כלשהו בחומר זה אסור בהחלט, אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחבר.

כל הזכויות שמורות לגור קורן gurkoren4@gmail.com

מיוצג ע"י "קנלר ייצוג אומנים". אבן גבירול 62 (פינת צייטלין) תל אביב 6436211

טל: 03-5232242office@kneller.co.il

כשהטקסט מסומן בצבע אפור הכוונה היא שהטקסט נאמר סימולטנית

מערכה ראשונה - הצוואה

תמונה 1

לובי של משרד עורכי הדין. אין איש בלובי. הטלפון מצלצל, נכנסת רווית עם ספל 'מנה חמה'

רווית: **(לטלפון)** עורכי דין אדלשטיין, פרלשטיין וביטון. מדברת רווית. ...רונית, למה את מתקשרת למשרד? את יודעת שאסור לנו להחזיק את הקו של ה... אז תתקשרי לנייד... איזה קרינה רונית, איפה קראת את זה? ... אני מנתקת, אני לא קרירה אליך... בגלל זה התקשרת רונית? אבל החג זה עוד שלושה שבועות... אני מארחת, זוכרת זוכרת... בסדר רונית נעשה את זה עכשיו, מזכירה לך שהשנה החלטנו שלא מגזימים עם האוכל: אמא תעשה את הדגים, פלוס רוטב לדגים, פלוס הטבולה, תזכירי לאמא "לא לשים בצל בטבולה כי יקיר לא אוהב בצל", סלט סלק, סלט ביצים וכבד קצוץ. אבא אמר שהוא דואג למשקאות קלים, משקאות מוגזים, משקאות חריפים, פול ירוק, ופיצוחים. אני עושה את המרק כתום, ממולאים, כרובית בטחינה, חציל בטחינה, טחינה, במיה, טורט אננס, ועוגת גזר. את עושה את המנגולד שלך, סלט עלי ביבי, פטריות מוקרמות ובטטות ברוטב בשמל וזהו לא צריך להגזים... אה ותעשי גם סלט וולדוף, סלט הפתעות, אורז וצימוקים, אורז בלי צימוקים כי יקיר לא אוהב צימוקים ואת

העוף במרינד... מה זה?... אבל את עושה את העוף... לא, אני לא עושה עוף במרינד!... כי מגעיל אותי למרוח את המרינד על הכנפיים של העוף זה למה!... לא, את לא מבקשת מאמא... כי את לא מבקשת מא... רונית תקלי על אמא! גור נכנס לא רונית את לא מתקשרת ל... בסדר, אני אעשה את העוף במרינד, אבל אני מעבירה אלייך את הממולאים ואת הבמיה ואני מוסיפה לך גם סלט קולסלואו, כי ככה רונית, כי אני מארחת וככה אני אמרתי!... כן?!

גור: מותר להחנות למטה?

רווית: **לטלפון** שנייה רגע רונית... לגור על האפור בהיר מותר, על האפור כהה אסור, על הכחול לבן מצד ימין אפשר עד חמש אם יש תו חנייה אזורי **לטלפון** עזבי אותי מהממולאים רונית, אני בעבודה עכשיו, בימים שאת עובדת פה אני לא מתקשרת אליך כל חמש דקות לגור כן למי אתה?

גור: עורך דין ביטון.

רווית: משתתפת בצערך.

גור: למה? ביטון עורך דין לא טוב?

רווית: ביטון מצוין ביטון, אבל ביטון זה רק צוואות. עריכת צוואות, פתיחת צוואות, שינוי צוואות, אתה לא נראה אחד שיכתוב צוואה אז השתתפתי בצער, מטבע לשון... **לטלפון** שנייה רגע רונית לגור אתה לפתיחת צוואה בוחצי?

גור: כן, אבל אני מחכה לאחותי.

רווית: אה... עורך דין ביטון ביקש למסור לכם, איפה רשמתי את זה...? הראש שלי לא פה היום, אחותי תקעה לי עכשיו סכין בגב... **לטלפון** כן רונית העוף במרינד זה סכין בגב מבחינתי... לגור הנה הפתק מעורך דין ביטון... **מקריאה מהדף** "אם גור ואיילת ברקאי מגיעים, תמסרי להם שאני מתעכב אצל הרופא שיניים".

גור: אוי נו! אז לא נכנס בוחצי?

רווית: כאב"י שיניים - זה כוח עליון. **לטלפון** אבל תניחי לי רגע עם
 החג **לגור** איזה סיוט - אני מארחת השנה וזה בא לנו בטיימינג לא
 טוב - בעלי רוצה לעשות שיפוץ, והחג התיישב לנו בול על ה...

גור: טוב, אם אחותי איילת מגיעה תגידי שגור הלך להזיז את

הרכב. **פונה לצאת**

רווית: **לטלפון** שנייה רגע רונית... השם שלך זה גור?

גור: כן.

רווית: אתה "גור התמרור"?

גור: זה אני.

רווית: יוורוו לא זיהיתי אותך בלי ה...

מחווה תנועת תמרור משולש סביב ראשה. לטלפון רונית את לא מאמינה

מי פה, "גור התמרור"! יו, זוכר שבאת להופיע אצלנו בקניון

סביונים?

גור: אה...

רווית: זוכר שבסוף ההופעה שאלת: "מי מהילדים מוכן עכשיו? לחצות

איתי הכביש לפי כללי זה "ב"? אז הבן שלי יקיר צעק "אני! אני!"

ואז אמרת "אני מזמין רק מי שלא מתפרץ ורק מי שיושב על

טוסיק" ואז בחרת ילדה עם משקפיים...

גור: אני פשוט צריך ל...

רווית: אבל היא התביישה המשקפופרית, אז יקיר שלי ישב על הטוסיק,

הצביע יפה והזמנת אותו לבמה, זוכר את יקיר? **מראה לו תמונה**

בטלפון שלה

גור: אאא...

רווית: יו!!! אתה לא יודע כמה הילד אוהב אותך! קנינו את הדי.וי.די של

"גור התמרור", וכל היום אנחנו שומעים את השירים

שלך. **שרה** "לשמאל תביט/ ואז לימין/שוב לשמאל..."

גור ורווית: ... ולקולות להאזין.

רווית: יו, גם אחותי שרה. **לטלפון** רונית, את לא מאמינה איזה גבוה הוא

במציאות. **לגור** יו! איך הבן שלי אוהב אותך, כל תמרור שהוא

רואה הוא אומר לי "הנה גור התמרור", אז מה נפטר לכם אמא

או אבא?

גור: אבא.

רווית: יאאאאא אבא... וואי... אבא זה וואי... .. והאמא גם כן?

גור: מזמן.

רווית: יאאאאאאא, גם אבא גם אמא וואי... שהמקום ינחם. תגיד

אתה תוכל לצלם סרטון קטן לבן שלי יקיר?

איילת נכנסת

איילת: לך תאכל פתיתים! זה מה שיש לי להגיד לך, לך תאכל

פתיתים!

גור: מה קרה איילת?

איילת: למה אתה לא עונה לטלפון? לא חשבת לאסוף אותי?

גור: איילת את יודעת מה יקרה אם יראו את 'גור התמרור' מדבר

בטלפון בזמן נהיגה?

רווית: שרה כשנוהגים, לא מדברים/ ותגידו את זה גם להורים.

איילת: אתה יודע כמה זה משפיל לנסוע בקו 61? לא גור, אתה

לא יודע...

גור: סלי...

איילת: ואתה יודע מה יותר משפיל מלנסוע בקו 61? לא, אתה לא

יודע אז אני אגיד לך: לרדת מהאוטובוס, ללכת לפה שעה ברגל

ולראות את הג'יפ הלבן של אחיך הקטן חונה למטה.

גור: כשראית את הג'יפ, היה עליו איזה דו"ח במקרה?

איילת: את מבינה, זה שאחותו הלכה חצי קילומטר מפריע לו

פחות מדו"ח של 250 שקל?

גור: הדו"חות פה זה 250 שקל?

איילת: אוי למה נגמרה השבעה למה?

רווית: די, זה הצער מדבר מגרונך.

איילת: לא, זה אני מדברת מגרוני: אני נהייתי בשבעה הזאת יותר

משנהייתי מהירח דבש שלי. שבוע שלם לא לבשל, לא לנקות,

- כולם אומרים לי "משתתף בצערך איילת" "איך אפשר לעזור לך איילת?". היום חזרתי לבית ספר וחנית מלכה מגימל שתיים כבר קראה לי "זונה". למה אנחנו לא נכנסים?
- רווית: עורך דין ביטון אצל רופא שיניים **לטלפון** יו אחותו מה זה עצבנית.
גור: טוב, אני הולך להזיז את הג'יפ...
- איילת: נו אז מה עשינו בזה אם סלע יגיע ואתה לא תהיה פה?
גור: לאן יגיע...? סלע בארץ?
- איילת: חזר הבוקר. הוא לא התקשר אליך?
גור: לא. הוא התקשר אליך?
- איילת: התקשר אלי באמצע שיעור וביקש את הכתובת של העורך דין.
גור: אהה את הכתובת של הבית קברות הוא לא ביקש?
איילת: אוי לך תאכל פתיתים.
- גור: לכי את תאכלי פתיתים. מה איילת, אין לי סיבה להתעצבן?
איילת: מה אתה רוצה ממנו? הוא ידע שאבא ימות?
גור: אני לא הייתי נוסע לחו"ל כשאבא שלי גוסס.
איילת: אבא גסס חצי שנה.
- גור: כשהוא נסע ידענו שזה הסוף! עזבי לא בא לי עכשיו לריב היום...
איילת: אז אל תריב.
- רווית: **לטלפון** זהו, הפסיקו לריב.
גור: אבל זה מעצבן, מה זה לא מעצבן? בבית חולים - הכל עלינו, ההלוויה - הכל עלינו, השבעה - עלינו...
איילת: השבעה עלי.
- גור: בסדר את גרה קרוב לאבא.
איילת: ואתה גר קרוב לבית חולים ובכל זאת הייתי שם יותר ממך.
- גור: איילת אני שחקן. את יודעת מה זה שחקן? שחקן זה כמו רופא - אני לא יכול לבטל הצגות בגלל שאבא שלי נפ... חוץ מזה שהמצבה עלי.

איילת: אתה משווה מצבה לשבעה?

גור: לא! אני משווה בין שני אחים שעשו הכל בשביל אבא שלהם ובין האח הגדול שלהם שהיה חייב לנסוע דווקא עכשיו, בלי טלפון, בלי שאפשר לתקשר איתו, הוא נוסע לסדנת חיבוקים באקוודור.

איילת: טוב לך תזיז את הג'יפ שלך.

גור: לרווית סליחה אפשר שאלה היפותטית?

רווית: לטלפון שנייה רגע רונית, שואלים אותי פה משהו....

גור: נגיד אח שלך היה נוסע...

רווית: אין לי אח. יש לי רק אחות. לטלפון לא מדברים עלייך, זה היפותטי...

גור: אז נניח אחות שלך הייתה נוסעת לחו"ל בדיוק כשאבא שלך היה גוסס בבית חו...

רווית: איך אתה מדבר? אבא שלי בריא כמו שור ברוך השם.

גור: אבל נניח, רק נניח היה גוסס ומת.

רווית: לא נניח, אל תניח! מי מניח דברים כאלה?

גור: תקשיבי סליחה.. אני לא התכוונתי..

רווית: אני לא רוצה לשמוע! לטלפון גור התמרור אמר שאבא ימות...

איילת: תקשיבי תינוקי...

גור: אפשר לא לקרוא לי 'תינוקי' ליד אנשים?

איילת: גור תעשה לי טובה, כשסלע מגיע אני לא רוצה שתפתח איתו את החשבונות על כל הכסף שהלוות לו.

גור: 'הלוותי'? לא איילת, 'הלוואה' זה כשמחזירים את הכסף מתישהו, אני יודע שאת ה 8000 שקל ש"הלוותי לו" אני כבר לא אראה בחיים שלי.

איילת: אבל זה סלע, בגילו אתה עוד מצפה שישתנה?

גור: שלא ישתנה בסדר? אבל שלא יבוא לחבק אותי אחרי זה! יופי, מצא שיטה - כל פעם שהוא צריך משהו, הוא בא לחבק אותך!

שימשיך לעשן סמים כל החיים, אבל שלא יעשה את זה עם הכסף שלי.

איילת: די תינוק, אתה הולך לקבל היום הרבה כסף.

גור: כי 8000 שקל זה 'קצת כסף'?

איילת: בשבילי זה לא 'קצת כסף' בשבילך זה 'קצת כסף'.

גור: גם בשבילי זה לא 'קצת כסף', וזה מעצבן אותי שאתם חושבים שיש לי כסף.

איילת: כי יש לך כסף.

רווית: לטלפון ברור שיש לו כסף.

גור: ממש אין לי כסף! וגם אם יש לי קצת כסף, אנחנו בתקופה שאנחנו ממש צריכים כסף עכשיו.

איילת: לא גור, אני בתקופה שאני צריכה כסף, ועד שלא תהיה אמא חד הורית לא תבין מה זה 'תקופה שצריך בה כסף'...

גור: אז יש לי חדשות בשבילך - מורן ואני נצטרך בקרוב עוד כסף...

איילת: לא נכון, לא נכון תינוקי. סוף סוף! אתם בהריון?

גור: עוד לא אבל ... הפסקנו עם האמצעי מניעה...

איילת: ואתם גם שוכבים?

גור: עוד לא. אבל חושבים גם על זה. איילת, אבל לא מדברים על זה.

איילת: לא מדברים על זה.

גור: גם לא עם סלע.

רווית: סליחה גור התמרור, רציתי להתנצל על זה ההתפרצות שלי קודם. זה לא היה לעניין..

גור: ..הכל טוב.

רווית: לטלפון זהו אמרתי לו, ירדה לי אבן.

רווית יוצאת.

איילת: ...שב רגע ... אתה יודע כמה אנחנו הולכים לקבל היום?

גור: לא סגור על החסכונות שהיו לו, אבל אמורה להיות לו פנסיה יפה מהצבא...

איילת: אז הפנסיה והחסכונות וכל ה... יהיה איזה מיליון?

גור: פלוס מינוס...

איילת: והדירה, כמה שווה הבית?

גור: הבית? בערך 2.5 (מיליון), אולי יותר...

איילת: יפה, יפה... מעניין איך הוא חילק את זה...

גור: מה זה?

איילת: מעניין איך אבא חילק את הירושה, כי לך יש כסף, מורן

באה ממשפחה עם כסף, סלע לא צריך הרבה אז...

גור: איילת די להתבכין, את הולכת לקבל שליש וזה המון כסף. שליש!

בי! הלכתי להזיז את הג'יפ...

איילת: את היכטה אתה לא רוצה להזיז?

גור: אוי לכי תאכלי פתיתים.

איילת: לך אתה תאכל פתיתים!

גור: לכי את תאכלי פתיתים!

סלע נכנס

סלע: אולי אני אוכל פתיתים? הוא מחייך מאוזן לאוזן (הוא מאד מסטול

כנראה)

גור: הי סלע. תודה שהצלחת להגיע...

סלע: ששששש

איילת: מה קרה...?

סלע: שששששש חיבוק. הוא מחבק את איילת גור תצטרף בזמןך

החופשי.

החיבוק המשולש לוקח לא מעט זמן בכלל. רווית נכנסת.

רווית: לטלפון יו השלישי הגיע. הם מתחבקים עכשיו, מסכנים אבא שלהם

נפטר.

סלע: הוא מנשק אותם ומשחרר אותם מהחיבוק איך היה?

גור: איך היה מה? ההלוויה? השבעה? מה...?

סלע: החיבוק, איך היה החיבוק?

איילת: כן, זה היה ... חיבוק טוב.

גור: חיבוק מעולה. ללא ספק שווה 8000 שקל.

איילת מסתכלת על גור באיבה

סלע: אה תינוקי... טוב שהזכרת לי, אני חייב לך כסף לא?
 גור: אה כן, שכחתי מזה בכלל, תחזיר מתי שנוח לך.
 סלע: אה תענוג, אם אתה לא לחוץ על הכסף עכשיו אז יופי כי עלה לי רעיון לעסק: תגידו לי אם זה לא רעיון חזק - מסעדה שמגישים בה רק יוגורט עיזים עם זעתר שטוחנים במקום.
 גור: זה בטח ילך מאד חזק.
 סלע: היית ציני עכשיו?
 גור: למה ציני? מי לא רוצה לאכול יוגורט עיזים טוב?
 סלע: היית ציני. אמרת את זה בציניות נכון?
 איילת: כן זה היה בציניות.
 סלע: אז למה אתה עושה את זה? אתה יודע כמה ציניות מכאיבה לי.
 אתם יודעים שהציניות גמרה על החברה המערבית. מוציא ג'וינט
 גור: סלע, אי אפשר לעשן פה.
 סלע: סליחה תינוקי, זה האובדן. אהה, הבאתי לכם מתנות מאקוודור.
 אז מה אנחנו יתומים אה... וואו יש לנו כל כך הרבה על מה לדבר. אתם רוצים שנלך לנגב חומוס באבו ראמזי? גור מזמין.
 גור: למה אני?
 סלע: כי אתה הקטן.
 איילת: סלע אנחנו אמורים לפתוח את הצוואה עכשיו.
 סלע: אה... אתם אתם שומעים מה חשבתי בקשר לצוואה?... חשבתי הצוואה הזאת, זה זה הדבר האחרון שאבא רצה להגיד לנו, אז למה אנחנו צריכים לשמוע אותה במשרד הזה?
 איילת: אתה רוצה שנפתח את הצוואה באבו ראמזי?
 סלע: בואו ניסע לבית קברות נשב על הקבר של אבא, נפתח את הצוואה, נאכל משהו, נשתה משהו, נעשן משהו, נקרא את הצוואה...
 איילת: סלע, עורך דין ביטון צריך להקריא לנו את הצוואה.
 סלע: אבל אני עוד לא נפרדתי מאבא.

גור: אבל אנחנו כן נפרדנו מאבא. נפרדנו בבית חולים, נפרדנו בהלוויה, בשבעה, אנחנו נפרדנו.

סלע: ואתה כועס עלי שלא הייתי איתכם נכון?

גור: ממש לא כועס כל אחד עושה מה שטוב לו.

סלע: אתם חושבים ש"סלע נוסע בעולם ומעשן סמים נכון"? אתם חושבים שנסעתי לאקוודור כדי להתחבק ולשכב עם אנשים שאני לא מכיר?

גור: כן.

סלע: לא! הלב שלי מחפש משהו. הוא מחפש את זה פה, הוא מחפש את זה באקוודור, מחפשים...

גור: אז תעבוד תרוויח כסף ותחפשו כמה שאתם רוצים. איילת: נו גור...

סלע: אז זה ה 6000 שקל שאני חייב לך?

גור: כן זה ה... זה 8000 שקל.

סלע: מהרגע ששמעתי שהיקום לקח את אבא חשבתי רק על איך אני אני חייב לתמוך באחים הקטנים שלי ואתם רק חושבים על הכסף שאני אחזיר לכם או לא אחזיר לכם.

גור: אתה כן תחזיר לנו.

סלע: אמרת שאין לך בעיה להלוות לי.

גור: שיקרתי יש לי בעיה להלוות לך.

סלע: גור לך תאכל פתיתים.

גור: לך אתה תאכל פתיתים!

סלע: לך אתה תאכל פתיתים!

איילת: די כבר קקות! אני מאד אעריך את זה אם ננסה **לא לריב**

היום! זה בסדר מבחינתכם?

רויית: האחות, האחות היא הדומיננטית.

איילת: אתם מבינים שהחיים שלי תלויים במה שאני הולכת לקבל
שם? **לסלע** אז אם לך לא אכפת לך מכסף לגור ואתה שוחה
בכסף...

גור: אני שוחה בכסף?

איילת: גור סתום ת'פה טוב?

איילת: אני לא מראה לכם את תלוש העלוב שאני מקבלת ממשרד

החינוך, אני לא אומרת לכם כמה עולה לי הפסיכולוגית של
לוטוס, וכמה עולה לי הדיאטנית של יותם, ואני לא מספרת לכם
שדורון הפסיק לשלם לי מזונות נכון? **סלע מתקרב לחבק אותה** סלע
לא רוצה חיבוק, אני רק רוצה להיכנס לשם לקבל משהו שאני
אוכל להשאיר לילדים, ואם אפשר גם לקנות איזה טויוטה
מסריחה כי את מה שנשאר לי בחיים האלה לא בא לי להעביר
בקו 61.

אז אם זה בסדר מבחינתכם - את החצי שעה שיש לנו לבלות

ביחד אפשר להעביר **בלי לריב?**

נכנס עורך דין ביטון. הוא מחזיק את לחיו. הוא מדבר באופן לא ברור כי הוא

מתקשה לפתוח את

פיו כשהוא מדבר

יריב: שלום, שלום, מתנצל על האיחור, מתנצל, מתנצל, מתנצל, שן

בינה, כאבי תופת, בברית מילה שלי לא בכיתי ככה. הדוקטור

אמר לי שהוא בחיים לא ראה דבר כזה, החיידקים בנו בשן עיר

בגודל של חדרה. רונית תכניסי לי טפסי 'פתיחת צוואה'.

רווית: אני לא רונית אני רווית... **לטלפון** כן הוא עוד פעם התבלבל בינינו.

יריב: רווית, רווית, היא ואחותה התאומה שתיהן עובדות פה, לא מבדיל

ביניהן גם כשאני לא על זריקת הרדמה.

איילת: נכנס?

יריב: בואו, עכשיו איפה השן בינה? בקצה של הלסת, בשביל להגיע

אליה היו צריכים לחתוך לי את כל החניכיים, כמה דם שאני

ירקתי, בגבעת התחמושת נשפך פחות דם, לא יפה לא יפה, אח

של אמא שלי נהרג בגבעת התחמושת לא יפה, לא היום שלי
 היום, מרוב שלא היה לי נעים לאחר, נסעתי כל כך מהר,
 ששפשפתי למטה איזה ג'יפ.

גור: מה שפשפת? איזה צבע הג'יפ?

יריב: לבן כזה של הטחונים. אשמתו - חנה לא טוב, ראיתי גם קיבל
 דו"ח.

רווית: . איילת, סלע, גור וביטון נכנסים למשרד רגע גור, הסרטון ליקיר!

במשרדו של עורך דין ביטון

יריב: לפני שניתן לניירת לדבר רציתי להשתתף בצערכם על אביכם
 זכרונו לברכה.

איילת: תודה רבה.

סלע: אוי אתה איש טוב...

יריב: יצא לי להכיר את המנוח וכיבדתי אותו מאד. איש מיוחד היה אבא
 שלכם. ישב איתי ממש פה, שתה תה, וסיפר לי על כל הזוועות
 שהם יימח שמם העבירו אותו שמה...

גור: אבא שלנו לא מ'שמה!... אבא שלנו מפתח תקווה.

יריב: אתם לא הילדים של יצחק הלבין ז"ל?

גור: אנחנו הילדים של יעקב ברקאי ז"ל.

יריב: אוי זה מביך, אוי זה מביך, פתיחת צוואה סיטואציה כל כך רגישה
 ואני כמו חמור מדבר על הלבין... מהטשטוש של הזריקה

כנראה... יעקב ברקאי, בטח יעקב ברקאי. יצא לי להכיר את

המנוח וכיבדתי אותו מאד. איש מיוחד היה אבא שלכם. ישב איתי

ממש פה, שתה תה, וסיפר לי כל הזוועות שהוא עבר ב... פתח

תקווה.... אז לצוואה.

איילת: או.

יריב: הציעו לכם לשתות?

איילת: אין צורך.

סלע: אני אשמח לתה.

יריב: **צועק** רונית!

רווית: רווית!

יריב: לא רק שאי אפשר להבדיל ביניהן גם האמא שלהן שתהיה בריאה קראה להן בשמות דומים.

רווית נכנסת

רווית: **לטלפון**...לא רונית, קבענו שביום רביעי את עובדת כי יש לנו יום הורים בג'ודו.

יריב: רווית יש פה קליינטים לתה.

רווית: קמומיל? צ'אי מסאלה? לימונית? לואיזה? תה ירוק? נענע? לימונענע, נענע עם סטיבייה? הילולי פירות? פירות היער? הגן הקסום? תה עם מרווה? ערבי נחל? פטל הבר? היביסקוס? היביסקוס ורד הבר? קסם האפרסק? קסם הקינמון? מנתה קינמון? תפוח וקינמון? עינוגי התפוח? חמדת השקד?

סלע: תה עם לואיזה.

רווית: כמה סוכר?

סלע: יש דבש?

רווית: אין דבש.

יריב: אין דבש? אצל אדלשטיין אין דבש?

רווית: אף פעם אין לו דבש.

יריב: אז צריך שיהיה לנו דבש, אנשים רוצים היום דבש.

איילת: אז תה בלי דבש בשבילי! שחור חזק בשבילי, ונס קפה חלש עם הרבה חלב לתינוקי.

גור: אפשר לא לקרוא לי 'תינוקי' ליד אנשים?

יריב: **קורא** אחריה ותראי אם יש לאדלשטיין אופטלגין.

רווית: מה?

יריב: אופטלגין מאדלשטיין.

רווית: בסדר.

רווית: **לטלפון** רונית תעזבי אותי, גם ככה הוא חם עליי בגלל השן בינה..

יריב: אז... **מקריא** "אני יעקב ברקאי מספר תעודת זהות 050815299
 וזוהי צוואתי כפי שנכתבה במשרדו של עורך דין יריב ביטון מספר
 רישיון 2030573 ביום כ"ה לאייר ת..."

גור: סליחה... אפשר שלא **אתה** תקריא את הצוואה?
 יריב: סליחה?

גור: שלא **אתה** תקריא את הצוואה?

יריב: ולמה הדגשת את המילה **אתה**?

גור: כי אתה...

יריב: כי אני מה? כי אני **ביטון**? אז אם "**ביטון**" לא מספיק טוב
 בשבילכם אז לכו לעורך דין **אדלשטיין**, או לך לעורך דין
פרלשטיין או לאיזה עורך דין אחר משלכם כי **ביטון** זה לא
 מספיק טוב בשבילכם.

איילת: עורך דין ביטון אתה מספיק טוב בשבילנו, אתה מעולה
 בשבילנו, אבל **אתה** מדבר לא כל כך ברור ובגלל ש**חשוב** לנו
 לשמוע מה כתוב על הדף הזה אז אפשר שאחי הקטן יקריא
 במקומך?

סלע: למה שאחיר הגדול לא יקריא במקומו?

איילת: כי אתה דיסלקט סלע וגור הוא שחקן...

סלע: ואם הייתי בהלוויה גם את הקדיש לא היית נותנת לי לקרוא כי
 אני דיסלקט?

גור: אבל לא היית בהלוויה נכון?

סלע: לך תאכל פתיתים.

יריב: רבותי, הויכוח באמת מיותר. **אני** אקריא את הצוואה מפני שזה
 מה שאבא שלכם ביקש, כל מה שיאמר פה ויעשה פה זה מה
 שאבא שלכם ביקש, אז סלחו לי על הדיבור הלקוי שלי, האמינו לי
 שלא ביקשתי לקבל זריקת הרדמה ובטח לא לסבול מכאבי
 תופת... הוא מבחין בסלע שמקוסס על דף מה אתה עושה בדיוק?

סלע: חשבתי לעשן קצת... אתה צריך את הדף הזה? חיפשתי משטח
עבודה ל... קססה..

סלע נותן לביטון את הדף

יריב: תודה רבה. "ילדים שלי..." ככה אבא שלכם כתב, "לפני שתשמעו
את צוואתי זכרו בבקשה מה שציוותה עליכם אמא מהיום בו
נולדתם: לא..."

סלע איילת וגור: ...לא לריב.

יריב: יפה. "לא לריב!" אמא תמיד אמרה שמערכת היחסים בין אחים
היא מערכת היחסים הארוכה ביותר, "זה נכון דרך אגב, "זתעשו
הכל כדי לא לריב!"

ועכשיו לעניין: "אני יעקב ברקאי מספר תעודת זהות כך וכך
מוריש את כל הוני ונכסיי ל... עורך דין יריב ביטון ששרת אותי
נאמנה בשנותיי האחרונות".

פאזה

גור: מה?

איילת: הוא הוריש את כל הכסף... לך?

ביטון: ...כך מסתבר.

גור: איך... מה זאת אומרת "כך מסתבר"? ... אבל... אתה כתבת את
הצוואה הזאת...

יריב: אני ארק ניסחתי את מה שאבא שלכם הכתיב לי... אני מצטער,
אבל זה מה שכתוב פה, חבר'ה אני עובד עליכם.

איילת: זה כל כך לא מצחיק!

יריב: זאת הבדיחה הקבועה שלי.

גור: הבדיחה הקבועה שלך מעצבנת ולא מצחיקה.

סלע: חחח חחח חחח זה דווקא כן מצחיק.

איילת: זה מטומטם ולא מצחיק.

יריב: פתיחת צוואה רגע מאד מתוח אז חשבתי שיהיה נחמד להשתחרר
באיזה בדיחה.

סלע: חחח

איילת: אוקי השתחררנו? מישהו רוצה עוד בדיחות?
 סלע: חחחח הוא גדול. אתה גדול בן אדם חחחח
 יריב: "אני מוריש את כל הוני הנזיל", שזה מה שהיה לו בעובר ושב,
 ומה שנשאר מהפנסיה הצבאית... איפה אבא שלכם היה בצבא?
 גור: הוא היה הקמ"ן של פיקוד צפון.

יריב: קמ"ן?
 גור, איילת וסלע: קצין מודיעין.
 יריב: אה "קמ"ן" - קצין מודיעין. אני הייתי בפיקוד דרום אבל
 בתחזוקה...

איילת: אז כמה היה לו בפנסיה?! גור מוציא מחשבון
 יריב: אני מבליג, בפנסיה נשאר 173,591 שקל, יש פה קרן
 השתלמות, או אה...

שלושתם: מה מה?
 יריב: מתעוררת לי ההרדמה, אז בקרן השתלמות יש 67,453 שקל,
 בפק"מ יש לו... טעות לשים את הכסף בפק"מ היום טעות, יש לו
 91,544 שקל ובעובר ושב יש לו... הוא מחפש משהו... מה זה?
 נעלם לי פה דף...

הם מביטים סביב ואז רואים את סלע מפורר סיגריה על אחד הדפים
 סלע: אה... גם את זה אתה צריך?
 עורך דין ביטון לוקח את הדף ומנקה ממנו את שירי הטבק
 יריב: בעובר ושב יש לנו 207,327 שקל.. "כל אלה יתחלקו שווה
 בשווה בין שלושת ילדיי: סלע, איילת וגור..."

איילת: מה זה? כל אחד יקבל פחות ממאתיים אלף.
 גור: כל אחד מקבל 179... כמעט 180,000 שקל.
 סלע: תענוג.

איילת: מה תענוג? 180,000?
 יריב: וצריך לחשב גם אחוז אחד שמופרש אלי.
 גור: אבא שלנו לא שילם לך שכר טרחה?

יריב: אתם יודעים מה, מתוך כבוד לזכרו של אביכם אני יכול לוותר על האחוז הזה.

סלע: באמת?

יריב: לא, אני שוב עובד עליכם.

סלע: חחח אני מת עליך בן אדם חחח

איילת: איך יש כל כך מעט כסף?

גור: תשאלו את אח שלך.

סלע: אותי?

גור: כמה כסף לקחת מאבא על העסק שרצית לפתוח?

סלע: חשבתי שזה ילך חזק.

גור: טיולים מאורגנים לג'ינג'ים בלבד?

סלע: ג'ינג'ים לא יכולים לטייל בשמש כמו כולם!

גור: ואת החצי שנה בניו זילנד מימנת ממלצרות?

סלע: גור לך תאכל פתיתים!

איילת: אני לא מאמינה, אני רציתי לקנות אוטו.

גור: תקני אוטו, את מקבלת מאה שמונים אל...

איילת: אני רציתי לשים משהו בצד בשביל הילדים למקרה ש...

גור: למקרה ש... מה?

איילת: למקרה שיקרה, בחיים קורים דברים.

גור: רגע מה נלחצנו? ה 180 אלף זה לא הכל - יש גם את הדירה.

יריב: או, הדירה... **מקריא** "את הדירה ברחוב צל הגבעה 32 אני מוריש

לגברת יפית אטיאס מספר ת"ז 021985387... כל תכולת

הדירה תישמר 30 יום לפי דין ואז תועבר לפי דין ליורשת על פי...

סלע: למי אמרת שהוא מוריש את הדירה?

יריב: גברת יפית אטיאס. אפשר להמשיך?

איילת: אנחנו מחכים שתגיד שאתה עובד עלינו, סלע יצחק כמו

חמור ואז תוכל להמשיך.

סלע: יפית אטיאס, איזה שם הבאת חחח

יריב: אה... יש לי שתי בדיחות קבועות ואת שתיהן כבר עשיתי. הוא

מראה להם את הצוואה

איילת: מי זאת יפית אטיאס?

יריב: היא היורשת של הדירה בצל הגבעה 32.

גור: מה פתאום אבא שלנו הוריש את הדירה לאיזה **יפית אטיאס**?

יריב: את זה אתה צריך לשאול את אבא שלכם.

איילת: אבל אבא שלנו מת!

סלע: ואני עוד לא נפרדתי ממנו.

איילת: **מי זאת יפית אטיאס!?**

יריב: למה הדגשת את **האטיאס**?

איילת: מה?

יריב: אמרת "מי זאת יפית אטיאס?".

איילת: התכוונתי ש...

יריב: התכוונת איך אבא שלי הוריש את הבית למישהי עם שם כמו

אטיאס, או גואטה, או ביטון אבל אם היה מוריש את הבית לאיזה

פרלשטיין או אדלשטיין זה היה מתקבל על הדעת, כן?

גור: התכוונו ש.. מה פתאום אבא שלנו הוריש את הדירה שלנו למישהי

לא מהמשפחה שלנו?

יריב: כן, למישהי ממשפחת אטיאס!

איילת: די כבר עם האטיאס הזה!

יריב: טוב רבותי, נמשיך? אני רוצה שנחתום..

איילת: לא, לא נמשיך ולא נחתום! מה עושים עכשיו?

סלע: תראו, לפעמים היקום מעמיד אותנו במבחן כדי ללמד משהו.

איילת: סלע לא מעניין אותי היקום עכשיו! מה אנחנו עושים עם

הדירה?

יריב: אתם לא צריכים לעשות כלום אני אעביר לה את ה...

איילת: אתה לא מעביר לה שום דבר!

גור: עורך דין ביטון, אתה העורך דין שלנו תגיד לנו איך אנחנו יכולים

לצאת מה...?

יריב: לא, לא, לא טעות גדולה ידידי, אני העורך דין של אבא שלכם
זכרונו לברכה אני אמון על זה שהצוואה הזאת תצא אל הפועל.

איילת: לא, זה לא קורה לי, זה לא קורה הדבר הזה.

גור: אז מה אנחנו יכולים לעשות עכשיו אם אנחנו רוצים לקבל את
הבית שלנו?

יריב: יש לכם שתי אפשרויות - אתם יכולים להרוג אותי, להשמיד את
הצוואה ואז מתוקף החוק הנכסים של אביכם ילכו ליורשיו
החוקיים שזה אתם. אתם רוצים להרוג אותי?
סלע: לא נראה לי שנלך על זה.

יריב: אז אתם יכולים לקחת מרווית 'טופס ויתור על ירושה', לאתר את
גברת אטיאס, ולשכנע אותה לוותר על דירת ארבעה חדרים.
איילת: זה מה שאנחנו נעשה - תביא לנו את הטפסים האלה.
יריב: רונית...

רווית: מבחוץ... מרווית!

יריב: תכיני טופסי ויתור על ירושה.

גור: ואת המספר שלה.

יריב: המספר של מי?

איילת וגור: של יפית אטיאס.

יריב: אבל זה חסוי. אני לא יכול לתת לכם את הטלפון של יפית אטיאס
בלי אישור מאבא שלכם.

איילת: **אבל אבא שלנו מת!!!**

סלע: ואני עוד לא נפרדתי ממנו.

יריב: אפשר לתת לכם עצה משפטית? תחתמו על הצוואה הזאת,

180,000 שקל זה לא מעט כסף. ואחרי שגברת אטיאס תקבל

את הבית תוכלו לפנות לבית משפט ולטעון כנגדה ש...

איילת: **לוקחת מרווית את הטפסים** עורך דין ביטון, אני אמות לפני

שאיזה גברת אטיאס תקבל את הבית שלי!

רווית: נכנסת עם כוסות תה וטפסים 'טופסי ויתור על ירושה'. האחים יוצאים
רגע, מה עם קפה? תה? גור התמרור, לא צילמתי לי סרטון
ליקיר..

סוף מערכה ראשונה